

REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön februar 11^{kén} 1841.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p. p.

ELBESZÉLÉS.

A' nevelő.

(Vége.)

III.

„Holnap elutazom!” — így szökölt komoly arczczal hozzám a' pünkösti eset után egy hétre Rétey. — „Hova?” — kérdém aggodva. — „Pestre. Ma tudatta velem Zeneiné, hogy Károly ezen-túl nem a' helybeli gymnasialis iskolába való ifjú levén, Pestre viendem.” — „Ennek csak örülhetsz!” — „Igen, ha Amaliát soha sem láttam volna!” — „Tanulj felejteni barátom; hasztalan minden reményed. Zeneiné, mint én ismerem, inkább hagyja meghalni leányát, mint neked adja; mert te szegény vagy, 's nem nemes. Halál egyesítend csak titeket.” — Egy köny csillogott barátom pilláin. Letörlé azt, 's férfias elszánttság terjedt-el arczzulatán. Másnap Károlylyal együtt elutazának.

Ki Zeneiné gögét ismeré, méltán csudálkozott azon, hogy Réteyvel szigorúbban nem bánt. Ennek oka alkalmasint az lehetett, hogy leányáról még csak gyanítani sem meré, miképpen gyulhatna szerelemre Rétey iránt. Ki szeretné a' szegényt? — Hogy Rétey tán szereti Amaliát, e' sejtés inkább hizelgett neki, mint bántotta volna. Ki nem szeretné az anyagilag, szellemileg dúst? — És csak valljátok-meg jó olvasónők még egyszer legalább azt, mire már olly sokszor unszoltak titeket a' beszélyírók, hogy másoktól szerettetni, de nem úgy keresztényiesen, hanem amugy életre halálra, nem utósó dolog. Így szeretett leány emeli az anya hiúságát is. — Amalia az ágyat Rétey elutazta után egy hétre elhagyá. Ne lett volna lázos, bizonyosan nem hatott volna olly meg-rázólag idegeire a' pünkösti, egyházbani látvány, midőn az ájulásba 's előbbi nyavalájába ejté vissza. Ügyes orvos 's a' termé-

szet hamar fölépíték őt; 's bár mélyen hatott is kedélyére Rétey távulléte, de édes reménytől tápláltatva visszanyeré lassanként léleknyugalmát, 's magába vonulván, csupán szerelmével foglalkozva csendesen tölté napjait.

Rétey pedig Pesten sem tudott felejtteni. A' valódi szerelem nem olly mindennapi növény a' sziv kertjében, melly abból kény szerint tépethetnék-ki. Mélyen gyöközik az, 's ha levágtad is a' galyt, újra kihajt kiáshatlan gyökéről. — Károlynak uj élet tünt fel Pesten; a' nagy világ zaja meglepőleg hatott lelkületére. Mindent elkövetett Rétey, hogy növendékét megtartsa azon irányban, mellyet már adott neki. Különösen igyekezett önszorgalomra szoktatni őt; azért is nem alacsonyítá géppé az által, hogy őt annak kedve, akaratja ellen is bizonyos órában az iskolai tanok magolására kényszerítette volna, mint némelly nevelők szoktak: hanem magára hagyta, hogy azt és akkor tanulja, mit és mikor neki tetszendik. Tudta, hogy mi után már fölserkent benne a' tudásvágy, a' szünteleni nógatás csak károsan hatna reá. Ostoba lovag volna az — gondolá sokszor — ki a' tüzvérű mént, fékezés helyett, még inkább neki sarkantyúzná.

Főlebb volt érintve, miképpen Károlyban kevés erő fejtett még ki. Így szokott ez lenni csaknem minden ifjúnál, kinek kicsinységtől fogva „nevelő“ czimű inasai voltak, az urfit, kézen fogva vezetők, kísérők, minden lélek és test-erősítő foglalkozástól elvonók. Látta e' hiányt Rétey; azért is lassanként vigyázva készíté, próbálgatá Károlyt, mint a' madáranya, midőn fíjait repülni tanítja. Elvitte ollyan társaságokba, hol jó és rossz személyesítve voltak, hogy saját szemeivel lássa, tudja és ismerje mindeket, 's így ezeknek szépsége és rútsága legyenek indító-okok a' követésre és kerülésre, ne külső érdekek. Későbbben, midőn már elég jó irányt vettnek 's erősnek hitte, Károlyt magát is utnak ereszté. Hadd menjen, lásson, tapasztaljon, hadd bukjék; nem féltette attól, hogy föl ne birna kelni. Rétey lelke pedig édes örömben uszott, midőn látta, hogy a' szépen fejlődő növendéknek még hibái is nemesek lettek. Valahányszor pedig annak tiszta arczára tekintett, 's némi vonásaiban Amaliát vélte látni, o akkor egy hur rezzent-meg lelkében, mellynek rezzenését fájdalmasan visszahangozák a' beteg sziv üregei.

IV.

Amalia Réteynek. — D..... nyárhó 24-kén 1830.

Kedves Réteym!

Éve mult már, hogy tőlem távol vagy, de csak testileg, mert szellemed' mindig körültem érzem. Veled foglalkozám szüntelen,

's parányi eszemmel kiokoskodtam magamnak, hogy én Isten és természet törvényei szerint senkié másé, csak tied lehettek. E' hit nyugodttá tön. — De vannak ám Isten és természet törvényein kívül más törvények is, az ember boldogságát szétrombolók. Ég akarta, hogy ezt csak most tudjam; így legalább hitem kis korrig boldogita.

Egy hosszú sovány kapitán kezdett a' szomszéd városból, kevéssel elmenésed után, házunkhoz járni. Társalkodási ügyessége házi barátta' tevék őt, 's anyám mindig örömmel csevegett vele. — Egyer szép nyári estve volt; teljes fényökben ragyogtak hold és csillagok; csendes szellő susogott akászaink között, melyek alatt anyám, én és a' kapitán beszélgeténk. Anyámnak egy kis változása miatt szobájába kellett vonulnia; én követni akarám; de ő maradásra inte. Most voltam előszer magányosan a' kapitánnal, ki azonnal megragadta az alkalmat szivemért esdekleni. Elémbe térdelt; sovány arcán a' hold sugárai rezegtek; hajfürteivel a' szellő játszadozott; megfogta kezemet, 's irántami szerelméről elragadtatva beszélt. Én elijedtem, 's ostroma elbáritására legjobbnak láttam nyilvánítani, hogy szivem már nem szabad, kérvén őt e' vallomásnak anyám előtt elhallgatására. Megrendül nyilatkozásomra a' kápitan, 's esküt tön, miképpen ő nem szün-meg körültem forgolódni, míg kedvező választ nem kap; ez uttal pedig bucsút vön. — Miért festegetném! azon vihart, melly ez óta keblemet járja. A' kapitán folyvást megtette látogatásait: anyám mindig örömmel látta őt, engem pedig kinzott jelenléte. Ha néha anyánk magányosan hagyott minket, érzékeny szavakban tört-ki a' kapitán szerelme. Esdeklett, könyörgött, imádkozott; — én hajthatlan valék. Így telt-el az egész tél, szüntelen azon hit táplálván lelkemet, hogy Isten és természet törvényei szerint tied lehettek, kedves Réteym!

Eljött az 1830-iki nyárelő 7-ike. E' napot megelőzőtt estvén volt nálunk a' kapitán, 's anyámmal sokat beszélgetett. Eltávozásakor megragadá kezemet, 's mennyei érzelem tükrözék arczatán. — Nyárelő 7-ike estvéjén anyámmal ismét akászaink alatt éldeltük a' szép est gyönyöreit. Anyám a' kapitánról beszélt, dicserőte, 's csekély véleményemet is kéré róla. Mit is mondtam volna egyebet a' jónál? hiszen ő nem rosz ember.

Anyám örömmel nyilvánítá, hogy kezemet a' kapitánnak ígérte. Én majd elájultam. Itt volt az idő, hogy anyámnak föltárjam szivem titkát. — „Kedves anyám — mondám — szivem' már rég birja Rétey; boldog csak úgy leendek, ha kezemet is ő birandjal“

— ,Megőrültél leány? — felelt ő szikrázó szemekkel — láttad-e bagolylyal nőszni a' csalogányt? — 's beszélt sokat, nagyon sokat; — végszavai: ,válassz hozzád illő férjet akárkit, de Réteyre nem számolhatsz! — összezuzák szívemet. — Elkietlenült előttem a' világ és az élet; ohajtam a' halált, mert hogy téged ölelhessenek valaha karaim, azt még ohajtnom sem volt szabad. Anyám kért, kényszerített, ne vessem-meg a' kapitánt, ki engem lelke mélyéből szeret. A' kapitán esdeklései, anyám kérése, fenyegetései végre rábirtak, hogy kezemet oda ígérjem; mert hiszen mindegy már nekem; fürteim közt suhog a' halál szele; szívemben a' féreg, melly éltemet megemészti. Keblem koporsó, mellyben te fekszel halva kedves Réteym. — Holnap leend menyekzőnk. Anyám biztatja magát és engem, hogy majd meg jön kedvem. Hadd biztassa magát; hadd örüljön a' kapitán is! nem tudja ez, hogy a' halál neki vőlegénytársa. Hadd örüljenek ők, kik földi boldogságom templomát még alapjában szétverték, 's romain akarnak saját szenvedélyeiknek oltárt emelni!

Isten áldjon-meg kedves Réteym. Türed, mit meg nem változtathatsz; az én sirom nem sokára kizöldülend. 'S ha majd feléje tévedsz utaidban, ejts egy könyűt reá; 's a' setét üregben is boldogságot élvez Amáliád.

V.

1831. tavaszutó 2-kán ünnepélyesen kelt-föl a' nap, 's vidor arcczal köszönté D.... határát. Éledni látszott az egész természet; a' baraczk, körtvély, szilvafák kivirágoztak már; a' mindenütt kizöldeltt mezőkön itt gyenge libák csipegeték a' harmatos fűvet, mellettök kis leány dalolgatva köté csomóba ibolyáit; amott a' vakandok turá föld felületére építési hulladékait. Távulabb a' juhász furulyájának rezgő dala közé kis báránycák bégtek koronként, 's a' számár vemhe ordította rekedt iá-ját. Magasan csenggett amott a' vigan szökdelő csikó csengője kiponyvázott anyja körül; 's a' közel mászó csiga félénken voná-be szarvait. — Benn a' faluban is minden mozgott, minden éledett. Itt a' téli szélvész által megrongáltt háztetőt, vagy a' kidültt sövényt, vagy ekéjeket igazítgaták a' munkás pórok; a' háztetőn gólya kelepelt; a' sövény mellett szorgalmas hangyák tolongtak, alóla pedig kis gyék kandikált a' napra. — Amott házfalát meszelgeté, csirkéit eteté, vagy fehérruháit tisztogatá a' serény gazdasszony. A' duzzadt táskájú, mezeetlen lábú iskolásgyermek kalapemelve haladt el mellettök. Nehány ficzkó pedig a' tegnapi használatban kissé

megszakadozott sárkányt ragasztgatá; míg mások a' kedvező szellet kémlelgeték ép sárkányaiknak.

Tízet vert a' toronyóra, 's a' hirharang gyászos kongása hirdeté a' temetésre rendelt óra elközelgetését. A' munkás pórok félbenhagyák munkájokat, 's ünnepi subát öltének; a' serény gazdaszonyok tiszta kötényt 's tarka kendőt kötöttek; a' ficzkók lehúzák föleresztett sárkányaikat, 's még nem zugott-el a' hirharang végső hangja, már itt ott tisztás köntösű éves anyókákat lehet látni, egyes csoportokban a' Zenei-ház felé halkkal vonulokat. — Amália, az angyaljóságú, a' hő szerelmű Amalia, tegnapelőtt esti hét órakor örök álomba szenderült. A' kapitánнали összekelését megelőzőtt napon alig bocsátá utnak Réteyhez írott levelét, ágynak esett, 's a' menyekzőnek el kelle maradni. Vértő szívvél virasztgata leánya fölött az anya, 's azon örökös aggály Amália életeért, az öntudat, hogy ő lenne oka leánya halálának, lettek a' gőgös anya el nem maradható büntetése. — E' közben Károlyt és Réteyt is haza hívá Zeneyné. Beteg mosolyult Amália ajkán, midőn a' zuzott keblű Rétey üdvözlé őt. Az anya sem ellenezné már összekelésüket, de késő vala; — Amália naponként hervada, 's azon tudat, hogy kedves Réteyje fogja-föl végső leheletét, csak könnyíté kimulását. — És azért szól oly gyászosan a' torony harangja, azért gyülekezik össze az ünnepi köntösű nép. Az ifju lelkész is megjelenik, 's imája szeliden illeti a' sziveket. Nincs, ki ne könyezne.

Eljön az est, 's egy uj sirdombra löveli rezgő sugárait a' fogyó hold. — Az anya két hónap mulva követé leányát. — Rétey elutazott a' nagy világba; de év mulva Amalia sirjához jött vissza meghalni. Ott lelték az elaszott ifjút, 's Amalia mellé temették.

Holdfénynél estvénként egy búsongó ifjat lehet látni, a' sirok közt őgyelgőt. A' hálás Károly volt ez, ki estvénként anyja, testvére, 's barátja emlékét ünneplé a' kizöldeltt sirokon. — De Rétey őt nem sir-örnek nevelte, hanem honfinak. El kellett hát bucsúzni sirjaitól, 's föllépni a' világ szinpadjára. Vármegye gyűlésein kivivta magának a' lelkes ifjú czímet. Országgyűlési követnek választaték. Senki lelkesebben nem szólt a' haza mellett.

A' kapitánról semmit sem tudok.

Fördös.

PESTI VIZSGÁLÓ.

Gyászhir. — Budán febr. 3-kán rögtöni szülítés következtéből élete 55-dik évében mult-ki Wiesen Ferencz ur, a' „Spiegel“ czimű német folyóirat kiadója. Hült tettemei nagy gyászkiisérettel és pompával vitettek a' várbeli czinterembe A' boldogultnak, ki hajdan a' pesti német színház titoknoka volt, ez utósó tiszteletet a' nevezett intézet számos tagjai is megadák. Gyászolja őt különösen hitese, Christa Karolina asszonyság.

KÜLÖNFÉLE.

Különcz magyar tudós. — A' mult ősznek egy délutánján Vas megyében a' szökeföldi vendéglő ablakában olvasgatva Don Carlos vertt hada francia országba hátráltt tartalékának állapotját, azonban lepillantva az utra, egy magas szál ember vonta magára figyelmemet. Hosszú szősz színű haja, sas orra, vérpirosságú, de nagyon is naptól égett ábrázatja 's keze, nagy testéhez képest szűk 's lengeteg kopott zöld öltözete volt. — „Ez az — mondám — a' spanyol! 's hogy jöhetett ide?“ — A' gyümölcs-árus lánykával magyarul kezd beszélni. — „Hátha a' Baskok közt magyar helység is rejtődzik! — gondolám — szóltnom kell vele!“ — 'S midőn észrevettem, hogy Sárvár felé tudakozza az utat, a' Gyöngyös hidján elálltam utját. — „Ha bátorkodom, honnan jö kegyed?“ — Kalapját félre igazítva, bal kezét csipőjére téve, feszengő kevély állásba szedvén magát: „Fiuméből!“ felele. — „'S ha ismét lehetek olly vakmerő kérdeni, merre tetszik menni, és Fiuméből mi foglalatosságra?“ — „Pestre!“ — felelt ő. — Én titkomat kijelenteni nem akarva 's hazudni nem lévén gyakorlottságom: „gratulálok — mondám — de már este felé jár a' nap; Sárvár még messze van; nem tet-szenékszállásomra jönni?“ — „Ha tudnám, hogy barátságos tudósok volnának itt, ugy ma itt is maradnék“ — volt a' válasz. — „O vannak!“ — felelék, 's többeket előszámoltam. Ő elhatározta, hogy táblabíró t. Gothard ur tiszteletére menjen Herénybe. — Ezután jelentém, hogy utja czéljáról tovább tudakozódni kerülöm ugyan, mivel veszem észre, hogy titkos járásban van; mindazáltal lakja, hol léte iránt ha felvilágosítna, igen ohajtanám. Mire következőleg értesített: „Én most többnyire Pesten lakom; 's minthogy e' rövid ismeretségünk ideje alatt is észre vettem, hogy barátom a' titkot másnak nem adja által, tehát kitalálok egész állapotomat. Engem Anglia, francia, német, olasz ország jobban ismer, mint a' magyar; több statisticai adatim forognak a' tudósok kezeikben. Én találtam-fel annak mechanismusát, miként kelljen törzs-szavainkból számtalanokat készíteni, azokat elvetni, kapálni, tenyésztetni 's a' t.; miért Budapesten több ellenségem van, mint hajszáll fejemen. Újabb statisticai munkámat összeesküvén felvenni nem akarták; Fiuméba kellett tehát mennem, 's ott egy hajós kapitány vállalta magára, hogy a' parisi egyik tudós társaságnak be fogja nyújtani.“ — Elértvén, hányat ütött az óra, kérdém, milly nyelven irta, 's mik a' nevezetesebb adatok benne. — „deákul és francziául — mondá. — Minden nevezetes pedig benne; mert nem az ez előtt fél századi conscriptio szerint dolgoztam, hanem mathematice. Így a' magyar korona alatt 30 millio lelket talállok; kiknek fele született magyar“

's a' t. Ezek után azt is mutogatta, hogy meghalni csak a busus, 's a' doctorok tudatlansága; Mesner állítása szerint, míg a' világ tart, mindig lehet élni. Képzelt sáska sokságú üldözőit pedantoknak nevezésével megelégedett. Ezután megajándékoztuk egymást, 's én szerencsés voltam tőle e' hirdetményt nyerni, mint következik.

„Ezennel közhirre teszem: hogy én két hét mulva világ tudtára adom, „miképen lehet a' fákat és hasonló keményszárú növényeket ötször hatszor „is sebesebben növvé tenni; és a' magában szántó ugy nevezett tolnai ekét „két marhával is könnyen huzhatová tenni. Pesten 1840. jun 29-kén

ORMÓS JÓZSEF m. k.

Közli Nemes.

Szigorú törvény. — Egy észak-amerikai hirlap regéli, hogy bizonyos Quine nevű személy Bostonból mintegy két schillingnyi pénzbeli büntetésre ítéltetett, és a' költséget megtéríteni kénytelen vala, csupán azért, mint-hogy vasárnapon egy partie kártyázásnál, mint néző jelen volt. Ugyan is a' puritani törvényszigor mellett Massachusettsben szigorúan tilalmaztatik hogy valaki ünnepen vagy vasárnapon és az ezeket megelőzőtt estéken kártyázzék, vagy a' kártyázókat játszás idejében figyelemre méltassa.

Pharao álma. — Valaki észrevevé, hogy a' bibliában Pharao álma iránt sehogy sem érheti-fel észszel, miként lehetséges az, hogy hét sovány tehén megannyi kövéret felemésszen a' nélkül, hogy rajtuk meglátszanék. — „Én sem foghatám-meg mond egy kereskedő ezt, míg nőtelen valék; mert ekkor hétnél több pénzügyi és kereskedési könyvet vezettem, 's nöm csupán egy kis gazdasági könyvecskét, melly utóbbi nagy könyveimet sorra felemésztette a' nélkül, hogy rajta meglátszott volna. — O ez időtől szomorú tapasztalásomon okulva, hajlandó vagyok Pharao álmát egész kiterjedésében elhinni.

Nyomos férfiak. — Mostantól kezdve szokásba jön a' híres férfiakat testi súlyok szerint mérni. Thiers 140, Guizot 152, Chateaubriand 129, Scribe 152, Dumas Sándor 150, Victor Hugo 142 fontot nyomnak.

A' mértékletességi egyesületek Angliában a' szó teljes értelmében folyam ellen kénytelenek uszni; mivel egy matematikus felszámítá, hogy a' szeszes italok, mellyek a' mult évben Angliában és Walesben emésztettek-fel, száz angol mértföldnyi hosszú és harmincz lányi mélységű folyót képeznének!

Uj nemű gaztett. — Rövid idő előtt egy rongyolt férfiú francia ország egyik kisebb falujában a' lélkészhez ment, őt gyámolításért kérendő. Az érdemes lelkész neki azonnal alamizsnát nyújtott, és jövőre munkásságot ajánla. — „Mit dolgozzam? — kérdé a' koldús — én mit sem tanultam, és sem írni, sem olvasni nem tudok. — „De imádkozni csak tud kegyelmed? — kérdé a' lelkész. — „Éppen nem, uram! — „A' fő-imádságra én kegyelmedet megtanítom. Mondja utánam: „Mi atyánk“ — „Hogyan? mi atyánk? — mond a' koldús — ugy hát önnek ugy atyja, mint enyim? — „Minden esetre; az Isten mindnyájunknak atyja. — „Ugy hát rokonok vagyunk? — „Kétség kívül! — „Igy — szölt a' gazdfelekő, mi alatt pisztolyt rántott elő

— tehát testvérileg osztozunk! add ide pénzedet bátya! — Így a^s jámbor lelkész jótékonyságának áldozatja lett. Szerencsére jövő napon a^s rabló kevés mértőföldnyi távolságban elfogatott, és törvénykezés végzete alá esett.

Sam Scott ama híres bűvár, ki mind Amerikában a^s Niagara zuhanyánál, mind Londonban a^s Themse vizébe olly bátor elszántsággal ugrott-le, nem tudni készakarva-e vagy nem, éltének véget vete. Szokása volt t. i. a^s merész leugrás előtt egy ideig a^s nyaka körül tekert lebocsájtó kötelen függni, 's majd ismét magát fellökni. Hasonló t tett minap Londonban, midőn ismét a^s hideg tél daczára a^s Themsébe akart ugrani. De ekkor kisé szokatlanul tovább függött a^s kötelen, 's észrevevék, hogy Sam magát fellökni 's a^s kötélből kiszabadítani törekszik. Ekkor a^s szerencsétlent hamar felvonták, de már későn, mert a^s kötél - hurok olly szorosan húzódott össze nyaka körül, hogy őt megfojtá. Érvágás 's mentő műszerek sikeretlenül használtattak rajta.

Egy embernek két anyja. Minapában a^s második lándsás ezred trombitása halt-meg Valenciennes-ben, 's birtokából kevés butort hagyott hátra. Nevezetes, hogy e^s hagyomány örököseiül két anya jelenté-be magát, egyik Algierből, másik Parisból. Hasonló eset Salamon zsidó király híres ítélelhozásának idejétől fogva talán még nem is történt. A^s közönség kíváncsian várja a^s törvényszék határozatát, 's az anyák bizonyítványait, kiknek annál nehezebb lesz követeléseiket bebizonyítani, minthogy a^s pörös flú már nincsen e^s világon.

Koponya-pör. Midőn 1826-ban ama híres Pinel dr. meghalt, tanítványai (kik közül azóta többen nagy hirre kaptak) elhatározzák, hogy holt tetemét a^s tudomány érdeke tekintetéből autopsia alá bocsássák. Ez alkalommal Pinel koponyáját Esquirol dr. tartá-meg, 's azt szorgalmasan elkészíté. Most Esquirol is meghalt, 's Pinel dr. fia amannak örökösei ellenpört indítván visszakívánja tőlek atyja koponyáját; mert erre, minthogy állítása szerint azt csak különös tiszteletből engedé által Esquirolnak, legtvörvényszerűbb igényei vannak.

Operisták külföldön. — Heinefetter Klára k. a. a^s parisi nagy opera színpadján először is a^s „zsidóné“-ban lépett-fel, 's tetszett; további képzésétől igen sokat várnak. Ez alkalommal Berlioz kiszámítá a^s „Journal des débats“-ban, hogy Duprez tenorista, kinek esztendei fizetése száz ezer frank, minden általa énekelt kotáért egy frankot kap. — Honnan van az, hogy külföldön egy énekesnek illy iszonyú fizetést adnak? — Onnan, mert ott többen vannak műértők, kik megtudják ítélni, milly tömérdek tanulmány és fáradságba kerül, míg valaki jó énekessé válhatik.

Rabszolgák védelmezése. — A^s rabszolgaságot gátló londoni társulat pert kíván indítani a^s bányák, gyémánt-aknak, arany-, ezüst-, kőszén és más tűzaknak vállalkozói ellen, kik a^s mondott bányászatot rabszolgák által üzik. Mindenek előtt a^s londoni gongo-soco részvényesek ellen emel szót Braziliában, kik a^s parlament határozatinak nem hódolva 413 rabszolgát tartanak.

Szerkeszti Mátray Gábor, halpiaczon, Dencs-ház, 56-dik sz. a.

Nyomatik Trattner-Károlyi^s betűivel, angol vas-sajton
uri utsza 453.